

Postanowienie z dnia 7 czerwca 2005 r.

III SZ 6/05

Dopuszczalna jest kasacja od postanowienia sądu drugiej instancji oddalającego zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odrzucające odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Przewodniczący SSN Roman Kuczyński, Sędziowie SN: Zbigniew Hajn, Zbigniew Myszka (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 czerwca 2005 r. sprawy z odwołania Miasta G.W. przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o ochronę konkurencji, na skutek zażalenia odwołującego się na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 3 marca 2005 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e

W zażaleniu Miasta G.W. na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie Wydziału Cywilnego z dnia 3 marca 2005 r. odrzucające kasację, które wniesiono na podstawie art. 393¹⁸ § 1 k.p.c. w związku z art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98, powoływanej dalej jako ustawa z 22 grudnia 2004 r.), a także art. 115 k.c. domagano się zmiany zaskarżonego postanowienia i przyjęcia kasacji do rozpoznania, „względnie jego uchylecia”. W ocenie wnoszącego zażalenie postępowanie wywołane jego odwołaniem od decyzji Prezesa UOKiK jest postępowaniem odrębnym i kasacja od orzeczeń sądu drugiej instancji przysługuje na mocy art. 479³⁵ § 2 k.p.c. w związku z art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. „Godzi się także wskazać, że w tym konkretnym przypadku - odrzucenia odwołania Miasta G.W. w oparciu o nieistniejący w toku wydawania orzeczeń przepis Kodeksu postępowania cywilnego a następnie li tylko ze względów formalnych nie

dopuszczenie do rozpoznania sprawy - naruszone zostałyby konstytucyjne prawo do sądu, zaś dyspozycja art. 8 Konstytucji RP wymaga, by jej przepisy stosować bezpośrednio - a więc także jej przepis art. 45”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione, chociaż wstępnie należy odrzucić pogląd wnoszącego zażalenie, że kasacja od orzeczeń sądu ochrony konkurencji i konsumentów - sądu drugiej instancji jest zawsze dopuszczalna z uwagi na treść art. 479³⁵ § 2 k.p.c. Tymczasem prawidłowa wykładnia tego przepisu prowadzi do wniosku, że jego szczególny charakter wyraża się w tym, iż dopuszcza on kasację od orzeczenia sądu drugiej instancji orzekającego w sprawach z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów wprawdzie niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia, ale równocześnie na zasadach określonych w art. 392 i nast. k.p.c. (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., I CKN 265/98, OSP 2000 nr 5, poz. 68).

Równocześnie zaskarżone kasacją postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 grudnia 2004 r. - oddalające zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 27 maja 2004 r. - odrzucające odwołanie Miasta G.W. od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 27 listopada 2003 r. zostało wydane w przedmiocie odrzucenia odwołania (mającego prawną naturę pozwu) i kończyło postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 392 k.p.c. w związku z art. 3 ustawy z 22 grudnia 2004 r., a przeto kasacja jest dopuszczalna, co wcale nie przesądza o tym, czy zostanie ona przyjęta do rozpoznania w ramach tzw. przedsądu, którego sprawowanie należy do najwyższej instancji sądowej.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

=====